

W nawiązaniu do tragicznych wydarzeń sprzed 78. lat dziś w naszej szkole odbyła się uroczysta akademia połączona z prezentacją przywołującą tamte straszne chwile. Dzieci zebrały się na sali gimnastycznej, gdzie pośród horacjańskiej myśli „Słodko i zaszczytnie jest umierać za ojczyznę” doświadczyli jakby przeniesienia się w czasie poprzez wykorzystane środki audiowizualne.

Nasza ojczyzna- jak zapewne powszechnie wiadomo- doświadczyła w swej historii także dramatycznych obrazów. Niewątpliwie najczarniejszym z nich była druga wojna światowa, bo nastąpiła tak nagle, po krótkim międzywojniu czyli 21 latach swobody i niepodległości(1918-1939). Znow musiano chwycić za broń aby stawić opór nieprzyjacielowi, który deptał szybko i bezkrytycznie młodą polską wolność. Niweczył wszystko, co do tej pory zostało osiągnięte oraz odbudowane z niedawno przecież zakończonej pierwszej wojny i 123 lat niewoli. Nowy konflikt pozbawił nas na chwilę niepodległości, ale nie została ona wymazana z serc patriotów. To ta miłość do ojczyzny oraz pragnienie wolności pchały rodaków do walki w jej obronie także poza granicami czy na innych kontynentach. Mimo przeciwności po sześciu latach odzyskaliśmy należne nam miejsce w Europie.

Dziś cieszymy się od 72 lat niepodległym państwem. Mamy je wyryte głęboko w sercu i nawet najmłodszy wiedzą, że „Polska to moja ojczyzna”. Kochamy ją przecież, nieprawdaż?